

Benjamin Bezek

ZGODBE VSAKDANA

Risba: Tamara Korošec

"Boga so kuhali"

V drvarski hiši na Veliki Planini je bilo pet drvarjev. Eden se je spomnil in je s križa snel Boga, vrgel v lonec in so ga kuhali.

Čez čas je eden od njih stopil k loncu in začel pokušati, če je Bog že skuhan in kako diši. Takrat je nastal vihar, grozno je pihalo in v bajto je prišel majhen možiček, ki pa je pred njihovimi očmi začel rasti in postajal vse večji in večji. Drvarje je postalo strah, popustili so lonec in kuho Boga in zbežali iz koče.

Vsi, ki so bili pri tem početju zraven, kasneje niso umrli naravne smrti. Eden je bil Štebaverjev iz Godiča, eden je bil iz Nevelj, eden iz Bistričice. Štebaverjevega so kasneje moški nagovarjali in mu ponujali 2 litra vina samo če pove, kako je bilo, ko so Boga kuhali. Pa je raje molčal. Samo to je povedal, da je tak veter nastal, da kaj takega nikoli več v življenju ni doživel.

Božje stvari je najbolje pustiti pri miru.

Pripovedovala Ančka Žagar iz Kopišč, 2. 8. 1997.

Farjev plaz

Slišala sem, da je bil en župnik (duhovnik), ki je od nekod dobil zlato (denar). Ta župnik je imel pri sebi hlapca. Hlapec pa je vedel za njegovo bogastvo. Zbal se je, da bi hlapec o tem denarju pripovedoval naprej drugim, zato je hlapca ubil.

Tako se tisti kraj še danes imenuje Farjev plaz².

Pripovedovala Ančka Žagar iz Kopišč, 2. 8. 1997.

Njej je zgodbo povedal sosed Jože Uršič - logar.

Kuhanje oglja

V Zgornjih Brsnikih so kuhali oglje. Med oglarji je bil tudi Šivankarjev iz Črne. To je bilo težko in zamudno delo, zato je

imel pomočnike. Še jaz sem mu z mamo pomagala prebirati oglje. Ločevali smo smrekovo oglje od bukovega. Smrekov je bil verjetno slabše kakovosti. To smo delali v eni baraki. Ena kopa se je kuhala okoli 18 dni. Ves ta čas je bival v koči.

Na Kopiščih se še danes pozna, kje so kope kuhali. Na ravnem delu je še mogoče na tleh najti ostanke. Na tistem kraju je stanovala moja botra in kuhala oglje. Zato se tisti kraj imenuje Kopišča, ker so tam kuhali oglje.

Pripovedovala Ančka Žagar iz Kopišč, 2. 8. 1997.

Križ na Brani in smrt Staneta Belaka-Šraufa

Skupina zanesenjakov je na Brani po letu 1991 spet postavila križ. Križ je stal tam že pred 2. svetovno vojno. Bajce je bil postavljen po atentatu na kralja Aleksandra. Kasneje je bil odstranjen.

Ponovna postavitvev je razburkala javnost. Eni so ponovno postavitev odobraval, drugi pa ne. Med tistimi, ki je niso, je bil tudi alpinist Stane Belak - Šrauf. Bajce se je v Kamniku širokoustil, da bo križ sam vrgel z vrha Brane. Med Božičem in novim letom ga je odnesel plaz iz Mojstrovke. Dolgo so ga iskali, pa ga niso našli. Šele na pomlad, ko je sneg skopnel, so našli njegovo truplo.

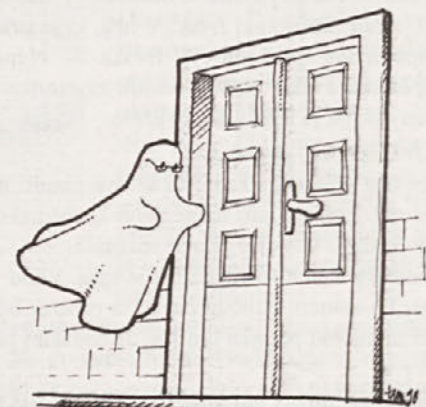
Božje stvari je najbolje pustiti pri miru.

Pripovedoval Tone Brčan, župnik iz Stranj, 1997.

Znamenje ob smrti soseda Vinteša

V zvezi s pokojnimi sem marsikaj sama doživela, pa tudi slišala.

Naša družina je živela v najemniških prostorih ene od hiš, ki so stale "pod goro". To je na tistem mestu pod skalami Starega gradu, kjer most, ki pelje v Kamnik, prečka

reko Kamniško Bistrico.

Imeli smo le kuhinjo in eno sobo. Iz okna je bil lep razgled proti mestu in Maistrovi ulici.

Morala sem hoditi v 1. ali 2. razred ljudske šole. Z mamo sva sedeli v kuhinji in šivali. Kar naenkrat je zaropotalo, kot bi kdo večkrat zapored pritisnil na kljuko vrat. Mama mi je rekla, naj grem pogledat, kdo je prišel. Jaz sem šla, pa ni bilo nikogar. Z mamo sva pogledali še skozi okno pred vhod, a ni nihče zapustil stavbe. Pregledali sva tudi ostale prostore, ker sva mislili, da se je kdo kam skrtil. Pa ni bilo nikjer nikogar.

Nedolgo zatem je prišla Hudobivnikova mama in nama v ihti povedala, da je umrl sosed Vinteš (izpeljanka iz priimka Windschnurer).

Pripovedovala Antonija Hribar, 1997.

¹ Zzaradi tiskarskega skrata ki nam je pomešal črke v prispevku v septembrski številki glasnika S.E.D., prispevek objavljamo ponovno.

² Naravnost čez Bistrico so Spodnje Brsnike. Tam je lovska hišica, ki jo je imel Milan Kemperle. Prej je bila tam drvarska kočica. Malo naprej po cesti je Farjev plaz.